

Протокол

№

гр. София, 05.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4377** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК на именното повикване в 12:00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – „СТАНДАРТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД – уведомен от предходното съдебно заседание, се представлява от адв. Р., с пълномощно на лист 10 от делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА ТП НА НОИ С. -ГРАД – уведомен от предходното съдебно заседание, се представлява от юрк. В., с пълномощно на лист 81 от делото.

СГП – уведомена по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК, не изпраща процесуален представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Л. Б. К. – уведомена по реда на чл. 138, ал.2 от АПК, се явява лично и се представлява от адв. И., с пълномощно на лист 68 от делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Р. – Представям на база на издаденото ни съдебно удостоверение - „Историята на заболяването“ издадено от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД.

Адв. И. – Моля да ми дадете срок за запознаване с тези доказателства, представени от жалбоподателя. По вече приетото и издадено СУ пояснявам, че това е информация, която е била декларирана в момент, житейски, който след това се е случило друг факт, за който ние водим днес нашият свидетел. Аз оспорвам по същество СУ, не самото издаване, аз не казвам, че не е издадено от длъжностно лице, не казвам, че е издаден от съответния компетентен орган. Пак казвам след вписването на информацията в регистъра, е настъпил житейски факт, друг. Аз нося писмо служебна бележка подписаната от домоуправителя на сградата - Т. Т., където моята доверителна се е преместила да живее. По отношение на медицинската документация, предоставям на съда, аз помолих да ми дадете срок за запознаване с нея.

Юрк. В. – Не възразявам да бъдат приети писмените доказателства, както от страна на жалбоподателя, така и днес представената от заинтересованата страна служебна бележка.

Адв. Р. – Аз изцяло оспорвам това писмено доказателство, като съдържание и автентичност. Тези факти се удостоверяват изцяло по домова книга.

Юрк. В. – Не възразявам по представеното днес И..

По отношение на днес представените писмени документи без опис, предоставени от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД „История на заболяването“ № 38036/2024 г., за които съдът е издал СУ на жалбоподателя, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и приобщава към материалите по делото представените писмени медицински документи като доказателство по делото.

ПРИЕМА и приобщава към материалите по делото представената служебна бележка издадена от домоуправителя Т. Г. Т..

СЪДЪТ по цененето на представената служебна бележка ще се произнесе с крайния съдебен акт.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането направено от заинтересованата страна за даване срок за запознаване с представените медицински документи, тъй като същите са историята на заболяване, фиш за имунохематологично изследване, предоперативна епикриза, оперативен протокол, резултат от клинична лаборатория, лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка, консултация, температурен лист, декларации за информирано съгласие, направление за хоспитализация, са предписани на заинтересованата страна.

ПРЕДОСТАВЯ медицинската документация на заинтересованата страна за запознаване по време на съдебното заседание.

СЪДЪТ: С оглед събирането на гласни доказателства приканва жалбоподателят да покани водения от него свидетел.

С оглед допускания свидетел, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА към разпит на водения свидетел от страна на жалбоподателя.

ВЪВЕЖДА свидетеля в съдебната зала.

Свидетелят предостави документ за самоличност.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетеля:

И. Ж. А. Й. – 57 г., българин, български гражданин, неосъждана, без родство и дела със страните.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

Свидетелят Й. – Обеща да отговори истината на поставените въпроси.

Свидетелят Й. – Работа при „Стандарт мениджмънт“ ООД.

Свидетелят Й. на въпроси на адв. Р. – Работа в „Стандарт мениджмънт“ ООД от 10.2012 година и съм ръководител на обект на фирма „Стандарт мениджмънт“ ООД, на бензиностанция Ш. на [улица]. Познавам госпожа Л. К.. Тя беше назначена на длъжност - продавач през 2024 г., на 24.06 мисля. На 29.08.2024 г. беше на работа в стандартен график, 8 часова работна смяна - от 7 до 15 часа. С Л. К. на 30 сутринта се чухме по телефона, каза, че си е счутила кракът и влиза на операция. На този ден тя беше в почивка, чухме се много рано сутринта около 7:30-8:00 часа. Не сме водили такъв разговор, къде си е счутила крака. Относно инцидента не ми предостави никаква информация. Ние по принцип имаме комитет, който трябва да обсъди какъв е инцидентът. Аз се опитах да се свържа с нея, но всичките ми изпратени съобщения, бяха прочетени, но не ми беше даден отговор. Аз исках и я помолих да даде информация, нещо за изясняване на случая, тъй като ние трябва да го заведем в НОИ. Като се чухме по телефона, тя не ми каза никаква информация, нито кога е станало, нито какво точно е станало. Гласът ѝ по телефона беше припрян, криеше информацията, няма да идвам на работа предвид операцията. Болничният ми беше донесен от дъщеря ѝ в последствие, може би на 03-07.09.2024 г. Като тя лично, дъщеря ѝ, ми обърна внимание с пръст, посочвайки, че това е трудова злополука и аз веднага се обадих на управителя на фирмата, защото бях изненадана. Аз отново се опитах да се

свързва с нея. През времето от 30.08 до 03-04.09.2024 г. аз нямах никаква връзка с нея. Аз изпратих съобщение в същия ден, когато получих болничния, тъй като от трудова медицина ми казаха, че трябва да декларирам болничния в рамките на до 5 работни дни. В този момент аз ѝ написах – моля те обади се, аз трябва да знам, ако не можеш да говориш, пиши, да ми кажеш, какво се е случило, за да знам, какво да направим ние. От болничния лист ние разбрахме, че е трудова злополука. Нищо не ми обясни по телефона, когато се чухме. Информацията, която имам за адрес е този от нейната лична карта - [улица]. Тя работи при нас, откогато е назначена - юни месец, а август е инцидента, т.е. два месеца. През този период от време, тези два месеца, тогава аз бях в отпуск, след като се върнах от отпуск получих болничен и удостоверение на ТЕЛК от Л. К.. Аз мисля, че през юли месец бях отпуска и когато се върнах през август получих болничния лист и решение на ТЕЛК, което не беше предоставен при подписване на трудовия договор от нея. При започване на работа при нас, ние не знаехме за инвалидността ѝ. В трудовия договор изрично е предвидено, че трябва да се представи решение на ТЕЛК, ако има такова.

Свидетелят Й. на въпроси на юрк. В. – Искях да се свържа с нея. Ние не сме изпращали официално от работодателя, служебно съобщение, на домашен адрес. Звънях ѝ по телефона, имам на вайбър прочетено съобщение на телефона – че я моля за информация, видно от нея, но не отговорено. Пазя тези съобщенията.

Свидетелят Й. на въпроси на съда – Аз съм управител на бензиностанцията. Целодневно съм в обекта, имам контакт с работниците там. В периода, в който Л. К. работи при нас, не сме говорили как пътува и как идва на работа, как стига до обекта. Виждала съм я да идва с колата, но не мога да кажа колко често е идвала с кола.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме повече въпроси към свидетеля.

С оглед изчерпване въпросите към свидетеля, РАЗПИТЪТ на свидетеля приключи и СЪДА ВРЪЩА личната му карта.

Адв. И. – Запознах се с И.-то представено от жалбоподателя днес. На местата, където е посочен адрес на доверителката, заявявам, че това е адресът и по лична карта, посочен в медицинската документация. Това е рутинна процедура, когато човек постъпва в болница, да се вземат данните за адрес по лична карта. Първото нещо, което се иска е личната карта и снемат данните от нея.

Водим допуснатия ни до разпит свидетел, същият се намира пред съдебната зала.

В залата се въвежда свидетелят от страна на заинтересованата страна и предостави документи за самоличност.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетеля:

Д. Н. К. – 32 г., българин, български гражданин, неосъждана, без дела със страните.

Свидетелят К. – Аз съм дъщеря на Л. К..

Свидетелят предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

Свидетелят К. – Обеща да отговори истината на поставените въпроси.

Свидетелят К. на въпроси на адв. И. – Спомням си за инцидент с майка ми в края на миналата година, август месец. Аз бях на работа, майка ми ми се обади, каза, че е паднала и ревеше по телефона, пицеше от болка. Обясни ми, че не може да стане и че има нужда от помощ. Казах ѝ, че по най-бързия начин тръгвам от работа и отивам при нея. Обадох се на шефа ми и му съобщих, че ми се налага да излезна спешно от работа, защото майка ми е паднала, звъннала ми е и реве по телефона, аз не знам, какво ѝ е състоянието. Шефът ми беше на близо и каза, че може да ме закара с личния му автомобил по-бързо до майка ми. Благодарение на това, че той беше с мен, той остана и ми помогна да съпроводим майка ми до личния ми автомобил, за да я закарам в болница, защото тя не можеше да се придвижва сама, не можеше да стъпи и се налагаше той да я предвижва. Това се случи следобед, към 15 часа – 15:30 часа, във входа на блока, където живеем с майка ми, адресът е [населено място],[жк], [жилищен адрес]. На този адрес живея вече три години, от 01.10.2022 година, наложи ми се да изляза под наем с двете ми деца и майка ми веднага се пренесе при мен, за да ми помага да гледаме децата. През това време, аз бях на такава работа, че карах нощни смени и се налагаше да има човек с децата ми постоянно. От момента, в който аз се преместих, майка ми също пренесе нейния багаж и беше постоянно. Аз съм там под наем. След инцидента отидохме в Пирогов, минахме нужните прегледи, привечер окончателно ми съобщиха в кабинета, че на майка ми ѝ се налага спешна операция, автоматично я подготвят за операция в това отделение и че аз трябва да отида да събера личните ѝ вещи. На следващия ден ще я оперират. Състоянието на майка ми в деня на инцидента, както и след това до момента, в който беше приета в Пирогов, както и след изписването, състоянието ѝ е ясно от документацията, която е предоставена за извършените неща. В случая емоционалното ѝ състояние не беше добро. Изпитваше силни болки, пиеше лекарства. След приемането в Пирогов пиеше антибиотик, ако не се лъжа, поставяха ѝ се инжекции – в корема.

Свидетелят К. на въпроси на съда – Майка ми ми се обади около 15 часа, след обяд. Работя в заведение на [улица]и [улица]. Аз ходя на работа с такси, метро, различно. Разстоянието с метро е около 30 минути. Когато се обади майка ми, отидох и я намерих във входа на сградата, където живеем. В сградата като влезеш има стъпала, има една площадка, която е преди асансьора, от другата страна е по същия начин, защото има два входа – един отпред и един отзад. Блокът е с два входа. Тя реално е паднала на предпоследното стъпало, качвайки се нагоре, прибирайки се от работа. Не съм се обаждала на спешния телефон - 112, тъй като майка ми беше в такова състояние, че аз предпочетох да я кача в колата и да я закарам до Пирогов. Случвало ми се е да се обаждам на 112, да чакам линейка преди време и я чакахме близо два часа. Когато гледаш майка си в това състояние, виеща от болка, нежелаех да губя два часа. Имам средно образование. Преценката ми беше емоционална и със субективно отношение, за да не звънна на 112, знаейки, че бърза помощ пристига бавно. Бяхме в Пирогов сравнително бързо, след 16 часа е било, може би 16:20 часа – 16:30 часа. Аз минах да я регистрирам там през регистратурата, което може да се види от документите. Пристигнахме на рампата в Пирогов, качих я на инвалидна количка, минах през регистратурата, преди да отидем до кабинета. Не помня точно колко човека имаше преди нас на опашката пред регистратурата – може би един, двама човека. Пред кабинетът имаше хора, защото си спомням, че там ние минахме на преглед, след това отидохме да направим снимка, след

това се върнахме и имаше доста хора. Защото си спомня, че реално окончателните резултати за това, както ѝ е състоянието и какво ще следва ги разбрахме след 19:00-20:00 часа вечерта. Много дълго време обикаляхме по кабинети и седяхме пред кабинетите. След като излезе резултатът от снимката, аз я вкарах в кабинета, лекарят ми обясни, че на майка ми ѝ се налага спешна операция, ще ѝ бъде поставена метална планка, пластина, винтове, не знам точно как се казват, как се наричат. Казаха ми, че възстановяването ѝ няма да бъде бързо, че над един месец не трябва изобщо да стъпва на крака, че трябва да приема лекарства и инжекции след операцията, че счупването е наистина сериозно и че няма как да се избегне операцията. Счупването е глезенна става. Майка ми се обади на работодателя си. Аз лично не съм се свързвала с работодателя на майка ми. Знам само, че майка ми ги беше уведомила, какво се е случило, че влиза в операция. Предварително ги беше уведомила. Моят контакт с тях е единствено на 04.09.2024 г., когато изписвах майка ми, след като за закарах вкъщи, отидох до местоработата ѝ да оставя болничния. Моята лична карта я смених скоро, мисля, че я взех април месец. Аз не живея на адреса по лична карта, а живея по настоящ адрес в[жк], минала съм през Общината и имам изкарано удостоверение – за настоящ адрес.

Свидетелят К. на въпроси на адв. И. – От края на 2022 година съм на този адрес в[жк], заедно с майка ми. Към днешна дата майка ми не живее при мен, от септември месец 2025 г. не живее с мен. Майка ми в момента живее на адреса по лична карта: [населено място],[жк], [улица].

Свидетелят К. на въпроси на адв. Р. – Инцидентът се случи на 29.08, операцията беше на следващия ден – 30.08. Аз няма как да имам спомен кога майка ми се е обадила на работодателя си, тъй като аз не съм била с нея постоянно в болницата, 24 часа, докато тя беше там. Майка ми е живяла на адреса в [улица] преди аз да се изнеса. В момента, в който аз се изнесох на квартира, майка ми си събра багажа и дойде с мен в Н.. Живяла е с мен на равно, водила ми е децата, взимала ми ги е. Моят постоянен адрес е в [населено място],[жк], [улица], защото това е апартаментът на моите родители. Аз в момента живея под наем и имаше вероятност да се върна и да живея при тях. Жилището е на майка ми и баща ми в [населено място],[жк], [улица]. Когато занесох болничния лист, там беше касиерката, която беше на работа и я попитах дали управителят е там, на място, казаха ми да изчакам. Дойде управителят, връчих ѝ болничния, казах ѝ да погледне болничния, че в Пирогов са издали болничен по реда на чл. 55, мисля, че беше не помня точно, но че е упоменато - трудова злополука. Тя започна да се държи агресивно спрямо мен, обясняваше ми, че майка ми до този ден не е била въобще на работа, че това са пълни глупости. Оттам се включи и въпросната касиерка, с някакви обидни епитети към не, аз тези хора ги виждам за първи път. Майка ми на адреса в[жк] не се е регистрирала.

Свидетелят К. на въпроси на съда – Освен заради болките от счупването, в следствие на инцидента, майка ми много се притесняваше,. Предвид възрастта ѝ, колко време ще ѝ отнеме да се възстанови, да бъде пълноценен човек. Притесненията ѝ бяха, че оттук нататък работата, която ще трябва да работи ще е свързана с това, че не трябва да седи дълго време на крак, заради операцията. От страна на работодателя от деня на инцидента до изписването на майка ми от Пирогов, никой не се е опитвал да се свърже с нея, никой не си е направил труда да ѝ се обади и да я попита как е. С работодателя майка ми води чат кореспонденция, не мога да кажа, какво са си писали. Споделяла ми е, че си пишат с работодателя, но не знам какво.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме повече въпроси към свидетеля.

С оглед изчерпване въпросите към свидетеля, РАЗПИТЪТ на свидетеля ПРИКЛЮЧИ и съда го освободи от залата, като върна личната му карта.

Адв. Р. – Оспорвам съдържание и автентичността на представената служебна бележка, като считам, че доказателствената тежест не е наша за доказване автентичността на този документ.

Адв. И. – С оглед становището на жалбоподателя, моля да ми дадете възможност да представя копие от домовата книга.

Юрк. В. – С оглед оспорването, аз не възразявам да се представи копие от домовата книга. Считам, че макар и да не е извършена промяна на адреса, къде е пребивавало лицето, както с оглед събираните доказателства, това би довело до една административна отговорност за неспазването на регистрацията, но това не води до обстоятелството, че лицето декларира, с момента на постъпването на конкретен адрес.

С оглед направеното оспорване на приетата днес служебна бележка издадена от Т. Г. Т. в качеството му на домоуправител, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТКРИВА производство по оспорване на съдържанието и на подписа на същото.

В тази връзка и с оглед направеното искане от страна на заинтересованата страна да му се даде възможност да представи препис от домовата книга в[жк], СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на заинтересована страна чрез адв. И. в срок до следващото съдебно заседание да ангажира такива доказателства.

СЪДЪТ служебно намира, че следва да бъде изискано от Столична община, район[жк] чрез Кметът на района за наличието на вписана Етажна собственост за адрес:[жк], [жилищен адрес] и кой е вписаният домоуправител

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА третото неучастващо лице, кмет на район „Н.“ в 7-дневен срок от получаване на препис извлечение от настоящия протокол, да предостави

информация за вписването на ЕС с адрес:[жк], [жилищен адрес] и кой е вписаният домоуправител.

С оглед достоверност, СЪДЪТ счита, че следва да бъде задължено като трето неучастващо по делото лице, а именно Т. Г. Т., в качеството му на домоуправител на Етажна собственост в[жк], [жилищен адрес] в следващото съдебно заседание да представи в оригинал домовата книга на адреса.

По тези съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА трето неучастващо лице по делото, а именно: Т. Г. Т. домоуправител на етажна собственост в[жк], [жилищен адрес] в следващото съдебно заседание да представи в оригинал домовата книга на ЕС, за която се твърди, че е домоуправител, включително и потвърждаване подписа положен в служебната бележка.

УКАЗВА на третите неучастващи лица, че при неизпълнение в срок ще им бъде наложена глоба на основание чл. 91, ал. 1 вр. връзка чл. 89, т. 2 във връзка чл. 87 ГПК във връзка чл. 144 АПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме доказателствени искания и няма да сочим нови доказателства.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО и го НАСРОЧВА за 11.02.2026 г. от 10:00 часа, за която дата и час страните уведомени от днес, СГП уведомена по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:45 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: